

Kohtuasi C-398/23**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

29. juuni 2023

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Sofiyski gradski sad (Sofia linnakohus, Bulgaaria)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

29. juuni 2023

Kriminaalasjas süüdistatav:

PT

Põhikohtuasja ese

Kriminaalasjas 41 isiku vastu esitatud süüdistus narkootiliste ainete levitamisega tegeleva kuritegeliku ühenduse loomises ning selles ühenduses osalemises.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslikud alused

Raamotsuse 2004/757 artiklite 4 ja 5, raamotsuse 2008/841 artikli 4, direktiivi 2012/13 artikli 6 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklite 20, 47, 48 ja 52 tõlgendamine

Eelotsuse küsimused

Kas liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette, et kohtumenetluse etapis on süüdistatava suhtes kriminaalmenetlust lõpetava kokkuleppe heakskiitmiseks vajalik teiste samas menetluses süüdistatavate ja nende kaitsjate nõusolek, samal ajal kui kohtueelse menetluse etapis sellist nõusolekut vaja ei ole, on kooskõlas raamotsuse 2004/757 artikli 4 lõikega 1 ja artikliga 5 ning raamotsuse 2008/841 artikliga 4 koostoimes põhiõiguste harta artikliga 20?

Kas liikmesriigi õigusnormid, mis piiravad süüdistatava võimalust lasta sõlmitud kokkulepe (millega mõistetakse talle leebem karistus) kohtul sisuliselt läbi

vaadata, kusjuures piirang seisneb vajaduses saada teiste samas menetluses süüdistatavate nõusolek, on kooskõlas raamotsuse 2004/757 artikli 4 lõikega 1 koostoimes põhiõiguste harta artikli 48 lõikega 2 ja artikli 52 lõikega 1?

Kas liikmesriigi õigusnormid, mis näevad kõnealuse piirangu ette ka tulenevalt sellest, et süüdistatavale antakse üksikasjalikku teavet süüdistuse kohta, on kooskõlas direktiivi 2012/13 artikli 6 lõikega 3 koostoimes lõikega 1 ning koostoimes põhiõiguste harta artikli 47 esimese lõiguga ja artikli 52 lõikega 1?

Liidu õigusnormid ja kohtupraktika

Euroopa Liidu leping

Euroopa Liidu põhiõiguste harta

Nõukogu 25. oktoobri 2004. aasta raamotsus 2004/757/JSK, millega kehtestatakse miinimumeeskirjad ebaseadusliku uimastiäri kuriteokooseisu ja karistuste kohta (ELT 2004, L 335, lk 8)

Nõukogu 24. oktoobri 2008. aasta raamotsus 2008/841/JSK organiseeritud kuritegevuse vastase võitluse kohta (ELT 2008, L 300, lk 42)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta direktiiv 2012/13/EL, milles käsitletakse õigust saada kriminaalmenetluses teavet (ELT 2012, L 142, lk 1)

6. juuni 2023. aasta kohtuotsus O. G. (kolmanda riigi kodaniku suhtes tehtud Euroopa vahistamismäärus) (C-700/21, EU:C:2023:444)

13. juuni 2019. aasta kohtuotsus Moro (C-646/17, EU:C:2019:489)

Riigisised õigusnormid

Riigisised menetlusõigusnormid: kriminaalmenetluse seadustik (Nakazatelno-protsesualen kodeks, edaspidi „NPK“) – artikkel 381 (kohtuasja lõpetamiseks prokuratuuri ja süüdistatava/süüdistatavate kaitsja vahel kohtueelse menetluse etapis sõlmitud kokkulepe), artikkel 382 (kohtueelse menetluse etapis sõlmitud kokkuleppe heakskiitmine kohtu poolt), artikkel 384 (kohtuasja lõpetamiseks prokuratuuri ja süüdistatava/süüdistatavate kaitsja vahel kohtumenetluse etapis sõlmitud kokkuleppe heakskiitmine kohtu poolt), artikkel 383 (heaks kiidetud kokkuleppe tagajärgede samaväärsus jõustunud kohtuotsusega), artikli 118 lõike 1 punkt 1 (kahtlustatavalt/süüdistatavalt, kelle suhtes on menetlus kokkuleppega/jõustunud kohtuotsusega lõpetatud, tunnistajana ütluste võtmine), artikli 120 lõike 1 loetelu teine punkt (tunnistaja kohustused).

Eelotsusetaotluse seisukohast olulised mõisted

„Kahtlustatav“ on isik, keda võetakse kohtueelse menetluse etapis konkreetse õigusakti alusel (määrus kahtlustatavana menetlusse kaasamise kohta), milles on märgitud süütegu, mille toimepanemises isikut kahtlustatakse, ja selle õiguslik kvalifikatsioon ning milles tehakse kahtlustatavale üldjoontes teatavaks tema vastu esitatud kahtlustus, kriminaalvastutusele.

„Kohtueelse menetluse etapp“ on kriminaalmenetluse ettevalmistav etapp, mille käigus kogutakse tõendeid ja prokuratuur teeb otsuse süüdistusakti kohtusse saatmise kohta.

„Süüdistatav“ on isik (kahtlustatav kohtueelse menetluse etapis), kelle vastu on kohtusse saadetud süüdistus (kohtumenetluse etapp), milles on üksikasjalikult kirjeldatud süüdistuse faktilisi ja õiguslikke aluseid.

„Kohtumenetluse etapp“ on kriminaalmenetluse tegelik keskne etapp, mis algab prokuratuuri süüdistusakti saatmisega kohtusse.

Kokkulepe

Kui kahtlustatav/süüdistatav tunnistab end talle süüks pandud teo toimepanemises süüdi, võib ta sõlmida prokuratuuriga oma kaitsja vahendusel kokkuleppe (NPK artikli 381 lõige 1 ja artikkel 384). Kui kahtlustatavaid/süüdistatavaid on mitu, võib igaks neist sõlmida kokkuleppe eraldi ja iseseisvalt (NPK artikli 381 lõige 7 ja artikkel 384).

Kokkulepe asendab asjas tehtava otsuse. Kokkuleppes reguleeritakse kõik punktid, mis tuleb esitada kriminaalasjas tehtavas otsuses (kohtuotsus), nimelt märgitakse kahtlustatava/süüdistatava toime pandud süütegu ja selle õiguslik kvalifikatsioon ning esitatakse karistuse liik ja määr (ja teised punktid) (NPK artikli 381 lõige 5 ja artikkel 384).

Sageli lepatakse kokkuleppega kokku leebem karistus kui karistus, mis oleks mõistetud juhul, kui asja oleks arutatud üldmenetluses (NPK artikli 381 lõige 4 ja artikkel 384).

Kokkuleppele kirjutavad alla prokurör ja kaitsja. Kui kahtlustatav/süüdistatav on kokkuleppega nõus, allkirjastab selle ka tema; sellega loobub ta asja käsitlemisest üldmenetluse korras (NPK artikli 381 lõige 6 ja artikkel 384).

Seejärel esitavad (kokkuleppe) pooled kohtule taotluse kokkulepe heaks kiita (NPK artikli 382 lõige 1 ja artikkel 384). Kui kokkulepe on kohtu hinnangul seadusega kooskõlas, kiidab kohus selle heaks (NPK artikli 382 lõige 7 ja artikkel 384).

Kokkuleppe võib sõlmida nii kriminaalasja kohtueelse menetluse etapis kui ka kohtumenetluse etapis (NPK artiklid 381 ja 384).

Kui kokkulepe sõlmitakse kohtueelse menetluse etapis (st pärast seda, kui kaitsjale on – nagu eespool märgitud – määrusega kahtlustatavana menetlusse kaasamise kohta teatavaks tehtud kahtlustuse põhisisu), piisab üksnes prokuröri, kaitsja ja kahtlustatava nõusolekust, ilma et teised kahtlustatavad ja nende kaitsjad peaksid andma oma nõusoleku (NPK artikli 381 lõige 6).

Kui kokkulepe sõlmitakse kohtumenetluse etapis (st pärast seda, kui süüdistusakt on kohtusse saadetud ning kaitsjale ja süüdistatavale kätte toimetatud), on vajalik kõikide menetlusosaliste, sealhulgas teiste süüdistatavate ja nende kaitsjate nõusolek (NPK artikli 384 lõige 3).

NPK artikli 384 lõike 3 kohaselt peavad käesolevas asjas nõusoleku andma kõik ülejäänud 39 süüdistatavat ja nende kaitsjad, et PT sõlmitud kokkulepet saaks heaks kiita.

Kohtu poolt kriminaalasja kohtueelse menetluse etapis või kohtumenetluse etapis heaks kiidetud kokkulepe on samaväärne jõustunud kohtuotsusega (NPK artikli 383 lõige 1), millest tulenevalt saab kahtlustatavalt/süüdistatavalt, kelle suhtes on menetlus kokkuleppega lõpetatud, asjaomases (teiste kahtlustatavate/süüdistatavate suhtes jätkuvas) menetluses tunnistajana ütlusi võtta (NPK artikli 118 lõike 1 punkt 1).

Tunnistaja on (erinevalt kahtlustatavast/süüdistatavast, kellel on õigus vaikida) kohustatud teatavaks tegema kõik, mida ta asja kohta teab (NPK artikli 120 lõike 1 loetelu teine punkt), ja võib ütluste andmisest keelduda ainult erandjuhtudel.

Asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Pooleli on kriminaalmenetlus 41 isiku suhtes, milles isikuid süüdistatakse selles, et nad löid organiseeritud kuritegeliku ühenduse, mille eesmärk oli rikastumise eesmärgil narkootiliste ainete (kokaiin, heroiin, marihuaana, amfetamiin, metamfetamiin, MDMA) levitamine, ja osalesid selles ühenduses. Üks neist isikutest on PT, teine SD. Peale selle esitatakse süüdistus teiste süütegude toimepanemises, nimelt PT vastu selles, et tema valduses oli levitamise eesmärgil kokaiini, ning SD vastu selles, et ta kasvas organiseeritud kuritegeliku ühenduse tarvis marihuaanat.
- 2 Algselt esitati süüdistusakt kohtule 25. märtsil 2020, kuid menetluslikel põhjustel – nimelt tulenevalt ebaselgest sisust, mis ei lubanud kahtlustataval mõista, milles teda süüdistatakse – saadeti kohtuasi nende puuduste kõrvaldamiseks prokuratuurile tagasi.
- 3 Kohtueelse menetluse etapis sõlmisid prokurör ja SD kaitsja 26. augustil 2020 kokkuleppe, milles SD tunnistas ennast süüdi ja palus vastu leebemat karistust.

Ülejäänud 40 süüdistatava nõusolekut kokkuleppe heakskiitmiseks ei küsitud.

Kohus (muu kui eelotsusetaotluse esitanud kohus) kiitis kokkuleppe 1. septembril 2020 heaks.

- 4 Spetsializirana prokuratura (eriprokuratuur) esitas 28. augustil 2020 süüdistusakti uue korrigeeritud versiooni. Kohtumenetlust alustati uuesti. Seekord leiti, et süüdistus on selge ja üksikasjalik ning kohtumenetluse alustamiseks sobilik.
- 5 Uue korrigeeritud süüdistusaktiga tutvumise järel soovis PT end süüdi tunnistada ja sõlmida kokkuleppe, et talle määrataks leebem karistus. Prokurör ja PT kaitsja sõlmisid 17. novembril 2020 kokkuleppe, millega PT end süüdi tunnistas; talle mõisteti kolmeaastane tingimisi vangistus viieaastase katseajaga. Kuna kõigi teiste süüdistatavate ja nende kaitsjate nõusolek puudus, keeldus kohtukolleegium (muu kui eelotsusetaotluse esitanud kohus) 21. jaanuaril 2021 seda kokkulepet heaks kiitmast.
- 6 Prokurör ja PT kaitsja sõlmisid 10. mail 2022 taas sama kokkuleppe. Liidu õigusnormidele viidates palusid nad jätta kokkuleppe heakskiitmiseks kohtu poolt teiste samas menetluses süüdistatavate nõusoleku küsimata.
- 7 Kohtukolleegium (muu kui eelotsusetaotluse esitanud kohus) tuvastas 18. mail 2022, et kokkuleppe heakskiitmiseks on vaja ülejäänud menetlusosaliste nõusolekut, ja asus seetõttu seisukohale, et heakskiitmisest tuleb keelduda (ilma et ta oleks ülejäänud 39 süüdistatavat kokkuleppest teavitanud ja nende nõusolekut küsinud).
- 8 Samal päeval vahetult pärast kokkuleppe heakskiitmisest keeldumist kinnitasid kokkuleppe osalised – prokurör, PT ja tema kaitsja – eelotsusetaotluse esitanud kohtule oma soovi sellist kokkulepet sõlmida. Eelkõige kinnitasid nad ka oma seisukohta, et teiste süüdistatavate nõusolek ei ole kokkuleppe heakskiitmiseks vajalik.
- 9 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et teine kokkulepe jäeti heaks kiitmata põhjendusega, et teised süüdistatavad ja nende kaitsjad ei olnud andnud nõusolekut, kuigi nende arvamust selle kohta ei olnud isegi küsitud. Eelkõige ei anna tõik, et esimese, 17. novembril 2020 sõlmitud kokkuleppe puhul nõusolek puudub, alust järeltada, et nõusolekut ei anta ka teisele, 10. mail 2022 sõlmitud kokkuleppele.

Eelotsusetaotluse põhjenduste lühikokkuvõte

- 10 Käesoleval juhul peab eelotsusetaotluse esitanud kohus hindama, kas ülejäänud 39 samas menetluses süüdistatava nõusolek kokkuleppele, mille sõlmisid PT kaitsja ja prokurör tema menetluses olevas kriminaalasjas, mille ese on osalemine narkootikumide levitamiseks loodud organiseeritud kuritegelikus ühenduses ning narkootikumide valdamine nende levitamise eesmärgil.

- 11 Sellega seoses on eelotsusetaotluse esitanud kohus juba esitanud eelotsusetaotluse kohtuasjas C-432/22, mille menetlemine on veel pooleli, kuid arvestades Euroopa Kohtu hilisemat praktikat, nimelt kohtuotsust C-700/21, otsustab kohus esitada sama küsimuse teistsugusest vaatenurgast.
- 12 Kuna nüüd taotletav tõlgendus puudutab põhiõiguste harta sätteid (artiklid 20 ja 47), mis on kohaldatavad üksnes liidu õiguse kohaldamise korral, võtab eelotsusetaotluse esitanud kohus sellega seoses arvesse teatud asjaolusid.
- 13 Kuna kokkuleppe õigusinstituut on karistuse mõistmise vahend, kuulub see raamotsuse 2004/757 artikli 4 lõike 1 kohaldamisalasse, mis käsitleb levitamise eesmärgil narkootikumide valdamisega seotud süütegude eest mõistetavate karistuste liiki ja määra ning nõuab, et karistus oleks tõhus, proportsionaalne ja hoiatav.
- 14 Lisaks leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et kokkuleppe kujutab endast ka tegevust raamotsuse 2004/757 artikli 5 ja raamotsuse 2008/841 artikli 4 tähenduses, mis näevad ette võimaluse mõista väiksem karistus, kui kahtlustatav/süüdistatav teeb koostööd. Sellega seoses märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et kokkuleppe on seaduslik vahend kahtlustatava/süüdistatava kriminaalse tegevuse lõpetamiseks ja võimaldab anda kahtlustataval/süüdistataval teiste süüdistatavate tegevuse kohta tõenditena kasutatavaid ütlusi, kui pärast kokkuleppe heakskiitmist on ette nähtud temalt tunnistajana ütluste võtmine.
- 15 Kirjeldatud põhjustel leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et olenemata sellest, et riigisisised õigusnormid kehtestati enne raamotsuste vastuvõtmist, on lepingu riigisisese õigusinstituudiga üle võetud raamotsuse 2004/757 (artikli 4 lõige 1 ja artikkel 5) ja raamotsuse 2008/841 (artikkel 4) asjaomased sätted, ja et seega on harta kohaldatav.

Esimene eelotsuse küsimus

- 16 Esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas riigisisised kokkulepet käsitlevad õigusnormid, millega võetakse sisuliselt üle raamotsuse 2004/757 artikli 4 lõige 1 ja artikkel 5 ning raamotsuse 2008/841 artikkel 4, on kooskõlas harta artiklis 20 sätestatud seaduse ees võrdsuse põhimõttega.
- 17 Eelotsusetaotluse esitanud kohus tugineb Euroopa Kohtu praktikale, mille kohaselt ei ole liikmesriigi kaalutusõigus ülevõtmisel piiramatult ja järgida tuleb Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõikes 1 sätestatud aluspõhimõtteid, sealhulgas harta artiklis 20 sätestatud seaduse ees võrdsuse põhimõtet (kohtuotsus C-700/21, punktid 39 ja 40). Selle põhimõtte kohaselt ei või võrreldavaid olukordi kohelda erinevalt ning erinevaid olukordi ühtemoodi, välja arvatud siis, kui selline erinev kohtlemine on objektiivselt põhjendatud.
- 18 Sellega seoses leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et kahtlustatavatel ja süüdistatavatel on kokkuleppe sõlmimisel samaväärsed põhjendatud huvid. Nad

on liikmesriigi õigusnormide eset, eesmärki ja põhimõtteid arvestades võrreldavas olukorras, kuid neid koheldakse erinevalt, olgugi et nad kuuluvad ühtemoodi raamotsuse 2004/757 ja raamotsuse 2008/841 kohaldamisalasse, mille sätted ei tee vahet selle järgi, kas kokkulepe sõlmitakse kohtueelse menetluse etapis või kohtumenetluse etapis.

- 19 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et kokkulepet käsitlevad riigisisised õigusnormid näevad süüdistatavate puhul üksnes kohtumenetluse etapis ette, et vajalik on teiste samas menetluses süüdistatavate ja nende kaitsjate nõusolek; kohus, kes peab kokkuleppe üle otsustama, ei ole kohtuasja konkreetseid asjaolusid arvesse võttes pädev hindama, kas teiste süüdistatavate nõusolekut tuleb küsida (st kas see on kohustuslik nõue) või mitte.

Teine eelotsuse küsimus

- 20 Teise küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas kohtumenetluse etapis sõlmitavat kokkulepet käsitlevad riigisisised õigusnormid piiravad harta artikliga 48 tagatud kaitseõigusi, mis on sellisele süüdistatavale nagu PT antud liidu õiguses raamotsuse 2004/757 artikli 4 lõikega 1, ja kui see on nii, siis kas selline piirang on kooskõlas harta artikliga 52.
- 21 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et harta artikli 48 lõikes 2 sisalduv mõiste „õigus kaitsele“ ei viita riigisisesele õigusele, vaid on autonoomse tähendusega, millest tulenevalt on üksnes Euroopa Kohtu ülesanne hinnata, kas (kohtueelse menetluse või kohtumenetluse etapis sõlmitud) kokkulepe, nagu seda reguleerib Bulgaaria õigus, kujutab endast õiguskaitsevahendit ja kas selle tõhusust on õiguspäraselt piiratud.
- 22 Hoolimata sellest, et Varhoven kasatsionen sadi (Bulgaaria kõrgeim kassatsioonikohus, edaspidi „VKS“) praktika, mis käsitleb kahtlustatava/süüdistatava õigust kokkuleppele, on vastuoluline ja mittesiduv, leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et tegemist on just õigusega kokkuleppele, kuna kokkulepet läbi vaatav kohus on kohustatud otsustama selle sisu üle ja kokkulepe näeb ette leebema karistuse mõistmise.
- 23 Eeltoodut arvestades on eelotsusetaotluse esitanud kohus seisukohal, et kohtumenetluse etapis sõlmitavat kokkulepet käsitlevad riigisisised õigusnormid (NPK artikli 384 lõige 3) kujutavad endast kõnealuse õiguskaitsevahendi olulist piirangut, mis võtab sellelt tõhususe. Käesoleval juhul näib olevat võimatu saada ülejäänud 39 samas menetluses süüdistatava nõusolek, et PT-le mõistetakse olenevalt asjaoludest kokkuleppes ette nähtud karistus, mis on leebem kui see, mis mõistetakse talle juhul, kui menetlus lõppeks süüdimõistva kohtuotsusega.
- 24 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et kokkuleppe sõlmimisele kohtumenetluse etapis seatud piirang – isegi kui see on seadusega ette nähtud – ei ole seotud avalikes huvides olevate eesmärkidega ega vajadusega kaitsta teiste isikute õigusi ja huve harta artikli 52 tähenduses, liiatigi kuna käesolevas menetluses puuduvad kannatanutest menetlusosalised.

- 25 Eelotsusetaotluse esitanud kohus on seisukohal, et teiste süüdistatavate huvid – kuivõrd neil on huvi olla vastu kokkuleppele, mille sõlmib PT, kes võib hiljem nende vastu tunnistajana ütlusi anda – ei kuulu harta artikli 52 kohaldamisalasse. Seega on see huvi põhjendamatu.

Kolmas eelotsuse küsimus

- 26 Kolmanda küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas kohtumenetluse etapis sõlmitavat kokkulepet käsitlevate riigisiseste õigusnormidega piiratakse ka õigust tõhusale õiguskaitsevahendile, kuna kitsendatakse harta artikliga 47 tagatud õigust, mis on sellisele süüdistatavale nagu PT antud liidu õiguses direktiivi 2012/13 artikli 6 lõikega 3, ning kui see on nii, siis kas selline piirang on kooskõlas harta artikliga 52.
- 27 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul on kohtumenetluse etapis sõlmitavat kokkulepet käsitlevate riigisiseste õigusnormidega (NPK artikli 384 lõige 3) väärt üle võetud direktiivi 2012/13 artikli 6 lõige 1.
- 28 Riigisiseste õigusnormide kohaldamine, mille kohaselt võib kahtlustatav sõlmida kokkuleppe teiste kahtlustatavate nõusolekuta üksnes kohtueelse menetluse etapis, kuid peab asjaomase nõusoleku saama kohtumenetluse etapis, toob kaasa järgmise tulemuse: kasutades direktiivi 2012/13 artikli 6 lõike 3 kohast õigust tutvuda süüdistusakti terviktekstiga, kaotab süüdistatav võimaluse sõlmida kokkuleppe teiste süüdistatavate nõusolekuta.
- 29 Kahtlustatav, kes nõustub kahtlustatavana menetluse kaasamise määruises üldjoontes kirjeldatud kahtlustusega ja sõlmib kokkuleppe üksnes seal sisalduva osalise teabe alusel, võib seega saavutada kokkuleppe kohtuliku läbivaatamise teiste süüdistatavate nõusolekust sõltumata. Kui ta aga ootab, kuni ta on kätte saanud süüdistusakti, et tema vastu esitatud süüdistusega üksikasjalikult tutvuda, ja otsustab pärast asjaoludega täielikku tutvumist kokkuleppe sõlmida, peab ta – niipea, kui see kokkuleppe on prokuratuuriga sõlmitud – saama teiste samas menetluses süüdistatavate nõusoleku, et kohus saaks kokkulepet sisuliselt hinnata.
- 30 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul mõjutab direktiivi 2012/13 artikli 6 lõikes 3 sätestatud õiguse kasutamine otseselt süüdistatavale riigisisese õiguse alusel kättesaadavate õiguskaitsevahendite tõhusust – eelkõige piirab see kokkuleppe sõlmimise võimalust –, mis viib järelduseni, et süüdistatava õigusel saada süüdistuse kohta üksikasjalikku teavet on olulisel määral võetud soovitatav toime, mis on vajalik õiglase kohtumenetluse tagamiseks, pidades silmas ka õiguse kaitsele tõhusat kasutamist.
- 31 Direktiivi artikli 6 lõike 3 kohase süüdistusest üksikasjalikult teavitamise soovitatav toime väljendub ka selles, et süüdistataval on võimalus pärast asjaoludega tutvumist otsustada, kuidas kasutada õigust kaitsele, mille hulka kuulub ka kokkuleppe sõlmimine. Samal ajal on ta aga selle õiguse kohtumenetluse etapis kasutamise tagajärjel automaatselt seotud piiranguga, et ta peab saama kõigi teiste

samas menetluses süüdistatavate ja nende kaitsjate nõusoleku, et kohus saaks seda kokkulepet läbi vaadata.

- 32 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et selline piirang saab olla põhjendatud üksnes harta artiklit 52 arvestades, ja viitab selles osas teise küsimuse kohta esitatud märkustele.
- 33 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et käesolevas asjas kujunenud olukord erineb kohtuasjas C-646/17 käsitletud olukorrast selle poolest, et PT ise ei tekitanud oma tegevusega piiranguid sõlmitud kokkuleppe kohtulikuks läbivaatamiseks. Vastupidine seisukoht tähendaks, et talle heidetakse ette, et ta soovis kasutada direktiivi artikli 6 lõikes 3 sätestatud õigust saada süüdistuse kohta üksikasjalikku teavet enne seda, kui ta oli teinud otsuse sõlmida kokkulepe. Selline etteheide jätkaks viidatud direktiivis tunnustatud õiguse saada süüdistuse kohta teavet suures osas sisutihjaks.

TÖÖDOKUMEN